

- 2) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że warunki umowne, o których mowa w tym art. 1 ust. 2, są wyłączone z zakresu stosowania tej dyrektywy, nawet jeśli ów przepis nie został formalnie przetransponowany do porządku prawnego państwa członkowskiego, i w takim przypadku sądy tego państwa członkowskiego nie mogą uznać, iż art. 1 ust. 2 został włączony pośrednio do prawa krajowego w drodze transpozycji art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 te same dyrektywy.
- 3) Artykuł 8 dyrektywy 93/13 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie wydaniu lub utrzymaniu przepisów prawa krajowego skutkujących stosowaniem przewidzianego w tej dyrektywie systemu ochrony konsumentów do warunków umownych, o których mowa w art. 1 ust. 2 te same dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 271 z 17.8.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 21 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – Gtflix Tv/DR

(Sprawa C-251/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 7 pkt 2 – Jurysdykcja szczególna w sprawach dotyczących czynu niedozwolonego lub czynu podobnego do czynu niedozwolonego – Opublikowanie w Internecie wypowiedzi jakoby dyskredytujących osobę – Miejsce, w którym szkoda się urzeczywistniła – Sądy każdego z państw członkowskich, na którego terytorium treść umieszczona w sieci jest lub była dostępna]

(2022/C 84/14)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gtflix Tv

Strona przeciwna: DR

Sentencja

Artykuł 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że osoba, która, uznając, iż doszło do naruszenia jej praw poprzez rozpowszechnianie w Internecie dyskredytujących ją wypowiedzi, podejmuje jednocześnie działania, z jednej strony, w celu doprowadzenia do sprostowania dotyczących jej informacji i usunięcia dotyczących jej treści umieszczonych w sieci, a z drugiej strony w celu uzyskania naprawienia wynikających z tego umieszczenia w sieci szkód i krzywd, może żądać przed sądami każdego państwa członkowskiego, na terytorium którego wypowiedzi te są lub były dostępne, naprawienia szkody i krzywdy wyrządzonych na terytorium państwa członkowskiego siedziby sądu, do którego wniesiono powództwo, nawet jeśli sądy te nie są właściwe do rozpoznania żądania sprostowania i usunięcia.

(¹) Dz.U. C 297 z 7.9.2020.